

Ers Majestät, *ers Kungliga Höghet*, talmannen, statsministern, statsråd.
Veteraner! Mina damer och herrar.

Det största att göra för andra är att vara villig att ge av sig själv¹.

Idag på veterandagen samlas vi för att hylla och minnas de svenska kvinnor och män som har gjort en internationell insats för fred och säkerhet i världen.

Vi minns inte bara de mest uppmärksammade insatserna, de svåraste situationerna eller de med starkast röst.

Vi minns också de tysta hjältarna. De som aldrig kan berätta om sin tjänstgöring. De som har tjänstgjort i skymundan, som arbetat i tysthet, vars händer bär världen utan att någon ser. Deras värde mäts inte av erkännande, utan i den stilla styrka som de ger till de omkring sig.

Vi minns *alla*, vars bidrag har varit lika viktiga.

Veteraner, det är vårt ansvar att säkerställa att era historier inte glöms bort, att era uppoffringar erkänns och att ni får det stöd och den respekt ni förtjänar.

Vi *ser* er. Vi värderar er. Jag vill tacka er.

Förra årets veterandag var det första året som allierad och vi hade vid den tiden få personer i internationell tjänst. Nu, som allierade, är det ett helt annat läge. Men antalsmässigt är vi faktiskt ungefär där vi brukade vara fram tills för en tid sedan.

Som allierad är operationer *ute* samtidigt *hemma*, på ett nytt sätt. Så var det inte kring millennieskiftet, när de första rotationerna gick till Kosovo: KS01 och KS02. Det är bland annat dessa insatser som vi uppmärksammar särskilt i år. Jag tycker ofta att det känns som alldeles nyligen, samtidigt som en helt annan tid.

Men nu, 25 år senare, rasar ett storskaligt angreppskrig vidare i Europa. Vi har ett mycket allvarligt och utmanande säkerhetspolitiskt läge. Låt oss därför idag, och varje dag, minnas att fred och frihet inte är gratis. Den förvärvats genom hårda prövningar och stora uppoffringar och upprätthålls genom beslutsamhet i ett gemensamt *vi*. Vi i vårt samhälle, i alliansen, i EU och i världen. Människor emellan.

¹ C.S. Lewis, "The Great Divorce"

Att vara veteran innebär att ha varit en del av något större än oss själva. Ni har åkt till platser långt utanför Sveriges gränser, i situationer då allt som är normalt har upphört att existera. Ni har mött osäkerhet, utmaningar och faror.

Ni har inte bara tjänstgjort för vårt land, utan för de allra mest utsatta. Era insatser har bidragit till att skapa stabilitet och säkerhet. Hopp om en bättre framtid.

Ni är inte bara hjältar från insatsen – ni är hjältar även i vardagen, när ni återvänder hem och fortsätter bidra med allt ni är och allt ni kan. Ni gör det med erfarenheter som har präglat er. Jag vet det också av egen erfarenhet.

Veteraner, ni har byggt ett arv av internationell samverkan, kompetens och omtanke. Ni har representerat Sverige. Ert arv lever vidare i vårt försvar och i vår nationella identitet.

Till alla er som har varit en del av internationella insatser – vi är stolta över er och det ni har åstadkommit.

Den här dagen instiftades enhälligt av FN:s generalförsamling år 2002, efter ett ukrainskt initiativ. Runt om i världen uppmärksammas fredsbevararnas professionalism, engagemang och mod.

Jag vänder mig nu till er från Ukraina, som sitter på läktaren.

Ni är veteraner från ett pågående krig. Känn vår respekt och vårt stöd. *Slava Ukraini!*

Jag ser mig omkring och ser statschefen, representanter från riksdag och regering, veteraner, vår vackra huvudstad, människor som tycker olika, lever olika och uttrycker sina uppfattningar, tror på den eller det de vill, men som hålls samman i ett land vi älskar.

Detta, försvarar vi.